

Jeg kunde fristes til at sige, at man paa dette Punkt ikke deler Sol og Vind ligelig mellem de to. Jeg kan heller ikke forstaa, at der er nogen som helst Grund til at favorisere den 24-aarige fremfor den 22-aarige. Nu skal jeg gerne indrømme, at den 24-aarige Mand vel nok er i Besiddelse af mere Modenhed paa sin Eksamen dag end den 22-aarige paa sin, men samtidig vil jeg bestemt hævde, at denne sidste, naar han efter endt Eksamen har arbejdet 2 Aar i Skolens Tjeneste, er mere værd og har større Erfaring, større Rutine som Lærer end den 24-aarige Mand, der i Dag tager sin Eksamen og i Morgen træder ind i Skolen for første Gang. Jeg ser, som sagt, ingen Grund til at stille disse to forskelligt. Seminarieloven stiller dem lige, hvorfor skulde vi saa stille dem forskelligt?

Spørger man saa om Grunden, er den eneste Grund den, at den 24-aarige har begyndt sin Seminarielæsning paa et senere Tidspunkt end den anden. Men det er ikke Alderen, vi skulle præmiere, det er Arbejdet i Skolen, der i første Række skulde præmieres. Derfor vedkender jeg mig aabent og ærligt, at jeg nødig vil se dette Ændringsforslag Nr. 32 vedtaget, og jeg henstiller paa Flertallets Vegne til Tingets Medlemmer at stemme imod det.

Jeg skal dernæst omtale Ændringsforslag Nr. 40, den saakaldte Afskedigelsesparagraf, og om den vil jeg sige følgende: Naar vi paa Rigsdagen give Folkeskolen en Lønningslov, hvorved dens Læreres og Lærerinders økonomiske Kaar i væsentlig Grad bedres, forekommer det mig, at vi ikke bør lade Loven gaa fra Folketinget uden at indsætte en Bestemmelse i Loven, der giver de stedlige Autoriteter Ret til i visse Tilfælde, hvor der sidder en uduelig og ubrugelig Lærer, at faa ham fjernet fra Embedet. Det var det, der skulde ske ved den Affattelse, som den ny Paragraf skulde faa. Men den Ret skulde ikke være en Skueret, den skulde have Betydning. Jeg tror, det er lykkedes med den Affattelse, som Paragraffen har faaet, at give de stedlige Autoriteter en effektiv Magt til at afskedige, samtidig med at der, hvad jeg vil hævde ogsaa er nødvendigt, i Paragraffen er indført visse Kauteler, hvorved man sikrer sig imod, at en tilfældig Modstand, en tilfældig Stemningsbølge skulde være i Stand til at skylle en dygtig Lærer til Side. Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted) udtalte i Gaar, at han hellere saa 100 daarlige Lærere blive siddende,

end at en eneste uskyldig skulde komme galt af Sted ved denne Paragraf. Jeg er ikke ganske enig med det ærede Medlem i en saadan Udtalelse, men jeg opfattede den ogsaa som et Udtryk for det ærede Medlems Retfærdighedsfølelse, hans stærke Frygt for, at der skulde vederfares en uskyldig noget ondt, og er denne Opfattelse rigtig, giver jeg det ærede Medlem fuldt ud Ret. Jeg tror imidlertid, at det Indhold, Loven vil faa i den foreslaaede Affattelse, er tilstrækkeligt til at værne Lærerne mod Vilkaarlighed. Jeg har den faste Tro til de kommunale Autoriteters Ansvarsfølelse, at de i det Øjeblik, de skulle til at tage Bestemmelse om en Mands og en Families hele Fremtidsskæbne, ikke ville gøre noget uretfærdigt, og jeg tror, at Danmarks Lærere have ingen som helst Grund til at frygte Vedtagelsen af denne Paragraf. Man kan sige, at det bliver et Sværd, der kommer til at hænge over Hovedet paa dem, men det er i alt Fald et Sværd, som kun de daarlige Elementer behøve at frygte, de gode have ingen Grund til at frygte derfor. Jeg vilde derfor sætte megen Pris paa, om Ændringsforslag Nr. 40, Afskedigelsesparagraffen, kunde blive vedtagen helst enstemmigt her i Tinget for at kunne gaa op i Landstinget med den stærke Vægt, der ligger i en enstemmig Vedtagelse her, thi Landstinget har paa et tidligere Tidspunkt ikke sværmet syndeligt for en saadan Afskedigelsesparagraf.

Jeg ønsker saa at gøre et Par korte Bemærkninger i Anledning af Mindretallets Bemærkning. Der staar i Betænkningen følgende: „Efter Lovforslaget vil der blive et stor Tal, sikkert hen imod 3,000, af Embeder med Begyndelsesløn indtil 900 Kr.“ Jeg forstaaer ikke rigtig en saadan Opsats. Af Enelærere eller Førstelærere er der kun 270 Embeder her i Landet, som ville faa en Begyndelsesløn paa 900 Kr., Resten vil faa derover og slet ingen under. Men selv om man tager alle andre med, selv om man tager Andenlærerne, samtlige Lærerinder, samtlige Forskolelærerinder osv. med, kan deres Tal ikke naa højere end til 1,167. Men det kan næppe være Mindretallets Mening, at de sidste skulle medregnes, thi i saa Fald antager jeg, at Forslaget havde lydt noget anderledes, end det gør. Nogle Linier længere nede hedder det: „Mindretallet har derfor“ — for at undgaa denne Misforstaaelse — „foreslaaet, at mindste Begyndelsesløn for Første- og Enelærere sættes til 1,000 Kr. og for Andenlærere og Lærerinder til 800 Kr.“ Jeg vil spørge